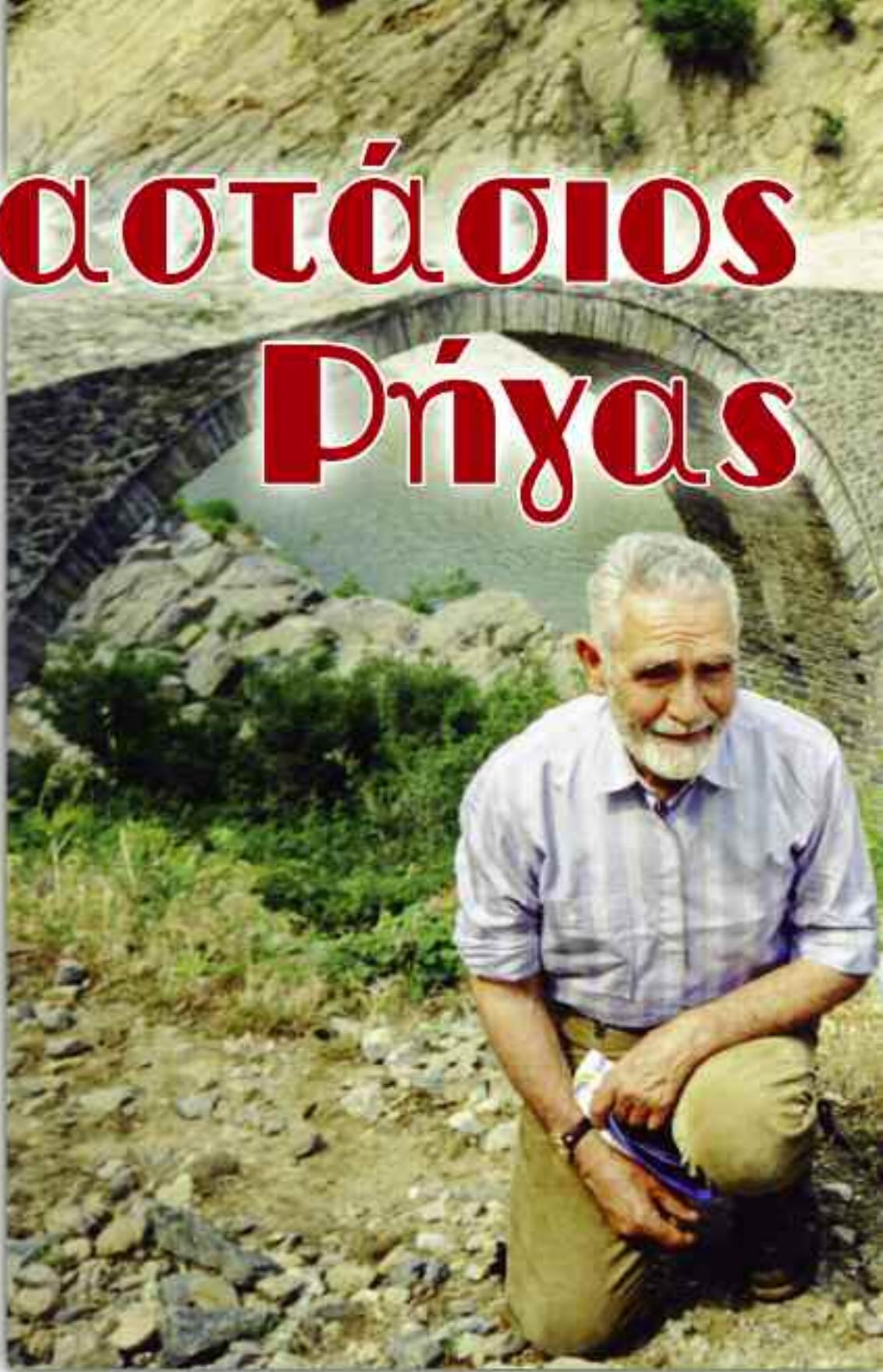

Αναστάσιος Ρήγας

«Σηματοδότησε πάνω από 4000 μέτρα μονοπατιών που διασχίζουν ολόκληρη τη χώρα. Περπάτησε πολύ περισσότερα χιλιόμετρα. Γνωρίζει κάθε σπιθαμή γης, κάθε διαδρομή, κάθε δυσκολία και κάθε παραξενιά της φύσης στη Μακεδονία, τη Θράκη, τη Στερεά Ελλάδα, την Πελοπόννησο και την Κρήτη», έγραφε ο ταχυδρόμος σ' ένα extra τεύχος του τον Απρίλιο του 2003 για τον Τάσο Ρήγα, τον άνθρωπο που είχε βάλει σκοπό στη ζωή του, να χαράξει και να χαρτογραφήσει τα ελληνικά μονοπάτια. Ποιος ήταν όμως αυτός ο δραστήριος άνθρωπος ο οποίος γιόρτασε τα 88α του γενέθλια στην κορφή του Ψηλορείτη και που έφυγε από κοντά μας στις 21 Αυγούστου, πλήρης ημερών;

Κείμενο: **ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑ ΟΡΕΙΒΑΣΙΑΣ ΑΝΑΡΡΙΧΗΣΗΣ**

Ο Τάσος Ρήγας γεννήθηκε στη Νεάπολη (Πευκάκια) των Αθηνών στις 8/9/1914. Ήταν το δεύτερο παιδί του Νικολάου και της Αικατερίνης Ρήγα το γένος Σταυροπούλου. Τα πρώτα γράμματα διδάχθηκε από τη μητέρα του, απόφοιτο του Αρσακείου Διδασκαλείου.

Το 1921 ο πατέρας του τον εγγράφει μαζί με τον αδελφό του στη Γερμανική Σχολή Αθηνών όπου φοιτά ως το 1927, οπότε τον απέσυρε η μη-

τέρα του μην αντέχοντας στις δαπάνες μετά το σκοτωμό του πατέρα του το 1923. Εισάγεται κατόπιν εξετάσεων στο Ε' Γυμνάσιο Αθηνών από όπου αποφοιτά το 1931 σε ηλικία 17 ετών. Ιδιαίτερα στη Γερμανική Σχολή διακρίθηκε για τις επιδόσεις του στα μαθήματα.

Για να βοηθήσει την οικογένεια, που αντιμετώπιζε οξύτατα οικονομικά προβλήματα, προσλαμβάνεται στην Ανώνυμο Ελληνική Τηλεφωνική Εταιρία

(ΑΕΤΕ) ως γερμανομαθής στον Τεχνικό Κλάδο για την εκμάθηση της τεχνικής της αυτομάτου τηλεφωνίας, που τότε εισήγετο στην Ελλάδα. Η ΑΕΤΕ τον εγγράφει σε Σχολή ηλεκτρολόγων από όπου αποφοιτά το 1934 αριστεύσας.

Το Σεπτέμβριο του 1935 καλείται στο Στράτευμα για τη θητεία του και αποστέλλεται στη Σχολή Εφέδρων Αξιωματικών Πεζικού.

Το 1949 με την ίδρυση του Ο.Τ.Ε. μετατάσσε-

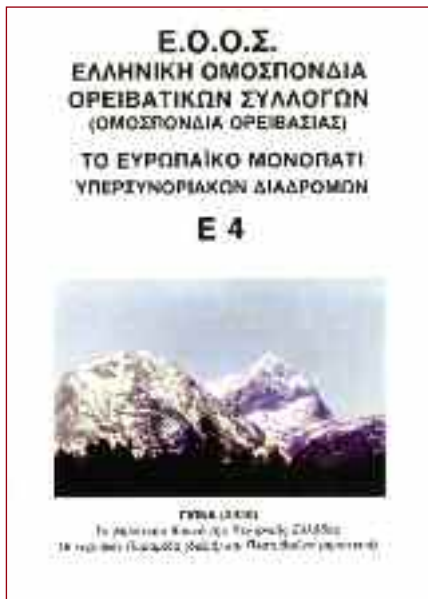

Το πολύπτυχο του μονοπατιού Ε4 που συντάχθηκε από τον Τάσο Ρήγα και εκδόθηκε από τον Ε.Ο.Τ.

ται μαζί με το υπόλοιπο προσωπικό της ΑΕΤΕ στο νέο Οργανισμό. Το Μάιο του 1967 αναγκάζεται να παρατηθεί από τη θέση του σε ηλικία 53 ετών, για ν' αποφύγει τις διώξεις της Χούντας των συνταγματαρχών και συνταξιοδοτείται. Επειδή το όνομά του είναι γνωστό στην αγορά εργασίας προσλαμβάνεται αμέσως από γερμανική εταιρία τηλεπικοινωνιακού υλικού όπου παραμένει ως τεχνικός διευθυντής ως την 31.12.1980, οπότε απολύεται διότι έχει καταληφθεί από το όριο ηλικίας.

Από παιδί ασχολήθηκε μαζί με τα άλλα σπορ με την ορειβασία. Το Σεπτέμβριο του 1926 ανεβαίνει για πρώτη φορά με τη Γερμανική Σχολή στην Πάρνηθα και τα επόμενα έτη σαν μαθητής του Ε' Γυμνασίου Αθηνών είχε την τύχη να έχει σαν καθηγητή του τον αείμνηστο πρόεδρο του Ε.Ο.Σ. Αθηνών Λάμπρο Λαμπρινίδη, που με την Τάξη του αλώνιζε τα βουνά της Αττικής. Από τότε αγάπησε το βουνό με πάθος, χωρίς γι' αυτό να μειωθεί η αγάπη του και για τα θαλάσσια σπορ, κολύμπι, κωπηλασία και ιστιοπλοΐα.

Μεγάλο διάστημα θα гуριζει τα βουνά μόνος ή με ένα ή δύο κολλητούς του. Δεν χάνει ευκαιρία να σκαρφαλώσει στο πλησιέστερο βουνό του τόπου της διαμονής του. Τον Ιούλιο του 1936 από το Σύνταγμα του στην Κομοτηνή θ' ανεβεί αυθημερόν στην κορυφή του όρους Παπίκιο (τότε Καρτάλ Νταγ 1482μ.) και τους επόμενους μήνες, όταν υπηρετούσε στο 44 Τάγμα Ρεθύμνου, θ' ανεβεί τα Χριστούγεννα στο Κέδρος, το Πάσχα στην κορυφή του Ψηλορείτη Τίμιος Σταυρός (2456μ.). Ο Βρύσσινς, ένα χαμηλό βουνό κοντά στο Ρέθυμνο θα γίνει όλο το χειμώνα και την άνοιξη ο βδομαδιάτικος περίπατός του. Παραμένει για ένα χρόνο ακόμη μοναχικός λύκος αλλά το Πάσχα του 1938 συμμετέχει για πρώτη φορά σε μια πολυήμερη εκδρομή του Ε.Ο.Σ. Αθηνών στην Εύβοια και από τον αρχηγό της εκδρομής προτείνεται σαν μέλος του Ε.Ο.Σ. Αθηνών και εκλέγεται το Δεκέμβριο του ίδιου έτους σαν τακτικό μέλος. Δυστυχώς επαγγελματικές απασχολήσεις μακράν των Αθηνών θα τον εμποδίσουν να λάβει μέρος το 1939 σε οργανωμένες εκδρομές. Δεν θα χάσει την ευκαιρία μόνος ν' ανεβεί στο Χορτιάτη από τη Θεσσαλονίκη, όπου προσωρινά εργαζόταν. Ο πόλεμος, η κατοχή και ο εμφύλιος θα τον εμποδίσουν να λάβει ενεργότερο μέρος στην ορειβατική δραστηριότητα τη δεκαετία του 40. Η ορειβατική του δράση μέσα στον Ε.Ο.Σ. Αθηνών αρχίζει τη δεκαετία του 50. Το 1969 παρά τα 55 χρόνια του προσχωρεί στην

Το βιβλίο του, «το ευρωπαϊκό μονοπάτι υπερευνοριακών διαδρομών Ε4».

αναρρίχηση όπου καταφέρνει να σταθεί και να κάνει αρκετές φορές σαν επικεφαλής σχοινοσυντροφιάς διαδρομές στη Βαράσοβα και την Παληοβούνα του Λουτρακίου. Η δραστηριότητά του στην αναρρίχηση διακόπτεται απότομα τον Ιανουάριο του 1985 μετά από ένα ελαφρύ εγκεφαλικό επεισόδιο.

Η καριέρα του στην οδοσήμανση αρχίζει συμπτωματικά στις αρχές της δεκαετίας του 80. Η διοίκηση της ΕΟΧΟ βρίσκει επιτυχημένη μια οδοσήμανση που είχε κάνει για προσωπική χρήση στην Παληοβούνα του Λουτρακίου και του αναθέτει τη

Το βιβλίο του, «ορεινές διαδρομές Πελοποννήσου Ε4» στα Ελληνικά, Αγγλικά, Γερμανικά.

σηματοδότηση των μονοπατιών στην Πάρνηθα αφού συνεννοηθεί με το Υπουργείο Γεωργίας για τον τόπο των σημμάτων. Οι συνομιλίες με τον αρμόδιο τμηματάρχη του Υπουργείου κρατούν αρκετό χρόνο τελικώς όμως καταλήγουν στην αποδοχή ορισμένων προτάσεων του Υπουργείου, για το γεωμετρικό σχήμα και το χρώμα των σημμάτων των μονοπατιών απλών και μακρινών διαδρομών. Τα σήματα των Ευρωπαϊκών μονοπατιών είναι δική του επιινόηση και έγιναν δεκτά από τον εκπρόσωπο του Υπουργείου Γεωργίας.

Στο τέλος του 1983 θα του δοθεί η ευκαιρία ν' αξιοποιήσει τις ικανότητές του και στην υπηρεσία της ορειβασίας. Στα χέρια του έρχεται το γράμμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης Οδοιπορίας (EWW), που ζητάει να επεκτείνει δύο Ευρωπαϊκά Μονοπάτια στην Ελλάδα. Το παρουσιάζει στον τότε πρόεδρο της ΕΟΧΟ κ. Μιχάλη Δέφνερ, αντιλαμβάνεται και αυτός τη σπουδαιότητα της προτάσεως και του αναθέτει να χειρισθεί το θέμα. Κάνει όλες τις συνεννοήσεις με την EWW, πρωτοστατεί στην οργάνωση της σύσκεψης των σωματείων στο καταφύγιο του Σελίου και όταν όλα είναι έτοιμα από ελληνικής πλευράς κανονίζει τη συνάντηση του προέδρου της επιτροπής μονοπατιών της EWW με τον πρόεδρο της ΕΟΧΟ στο καταφύγιο του Σταυρού του Ολύμπου, όπου υπογράφεται το πρωτόκολλο συνεργασίας για την πραγματοποίηση της σηματοδότησης των δύο Ευρωπαϊκών Μονοπατιών στην Ελλάδα (E4 και E6) και μονογράφονται οι χάρτες με τη διαδρομή των δύο μονοπατιών στην Ελλάδα. Εκεί συζητείται και η είσοδος της ΕΟΧΟ στην Ευρωπαϊκή Ένωση Οδοιπορίας.

Το Σεπτέμβριο του 1984 αντιπροσωπεύει την ΕΟΧΟ στη Γεν. Συνέλευση της EWW στο REUTLINGEN της Δυτ. Γερμανίας και υποστηρίζει την ένταξη της ΕΟΧΟ στην EWW, που γίνεται όχι μόνον ομοφώνως αλλά και με ενθουσιασμό δεκτή από τους αντιπροσώπους της Γεν. Συνέλευσης.

Με ενθουσιασμό στην υλοποίηση της σηματοδότησης του E4, που σύμφωνα με την υπογραφέισα συμφωνία πρέπει να έχει φθάσει ως το τέλος του 1989 στο Γύθειο, αρχικώς σε συνεργασία με τον Γ. Χούσου. Με τους συνεργάτες του από τον Ε.Ο.Σ. Αθηνών, το ΣΧΟ Φλώρινας, τον Ε.Ο.Σ. Κατερίνης, το ΣΧΟ Βέροιας, Ε.Ο.Σ. Χαούσης, ΣΕΟ Κοζάνης, Ε.Ο.Σ. Τρικάλων, Ε.Ο.Σ. Καρπενήσιου, Ε.Ο.Σ. Άμφισσας, Ε.Ο.Σ. Σπάρτης και Ε.Ο.Σ. Ελευσίνας την έστω φτωχική υλική βοήθεια της Γ.Γ.Α. και του

Ε.Ο.Τ. αλλά και με τη βοήθεια των Δασαρχείων Φλώρινας, Νάουσας, Άμφισσας, Βυτίνας και Σπάρτης κατορθώνεται η εμπρόθεσμη αποπεράτωση της σηματοδότησης...

Η ανελλιπής αποστολή του κάθε χρόνο στις Γεν. Συνελεύσεις της EWW του επιτρέπει να δημιουργήσει δεσμούς με σημαίνοντα στελέχη της EWW και ισχυρών γερμανικών ορειβατικών συλλόγων καθώς και συλλόγων από το Βέλγιο, την Ολλανδία, τη Σουηδία και ειδικότερα την Αυστρία. Σ' αυτό το διευκολύνει η άριστη γνώση της Γερμανικής γλώσσας. Με τη μεσολάβηση του Αυστρικού προέδρου της επιτροπής Μονοπατιών Ρόμπερτ Εουρστ δημοσιεύει το περιοδικό του Αυστρικού Αλπινιστικού Συνδέσμου άρθρο για «Την άγρια φύση της Ελλάδας» και αργότερα την πρώτη περιγραφή της διαδρομής του E4 στην Ελλάδα. Έτσι η ορεινή φύση της Ελλάδας αρχίζει να γίνεται γνωστή

στους ευρύτερους κύκλους της Ευρωπαϊκής Ένωσης Οδοιπορίας.

Στη Γεν. Συνέλευση της EWW το 1987 προτείνει η Γ.Σ. του 1988 να γίνει στους Δελφούς. Η πρόταση γίνεται από τη Γ.Σ. με ενθουσιασμό δεκτή και η Γ.Σ. του 1988 θα πραγματοποιηθεί στην Άμφισσα μετά την υπαναχώρηση του τότε Διευθυντή του Ευρωπαϊκού Κέντρου Δελφών κ. Νεάρχου να δοθεί το Κέντρο τη συμφωνηθείσα ημερομηνία με κίνδυνο να αναβληθεί η Γ.Σ. και να εξευτελισθεί η Ελλάδα.

Οργανώνει διεθνή ορειβατική πορεία στο φρεσκοσηματοδοτημένο τμήμα του E4 από το Καρπενήσι στους Δελφούς στην οποία παίρνουν μέρος ο πρόεδρος, ο αντιπρόεδρος και ο Γεν. Γραμματέας του Φλαμανδικού οδοιπορικού συνδέσμου, ο πρώτος αντιπρόεδρος της EWW, ο πρόεδρος της επιτροπής μονοπατιών της EWW, ένας Γερμανός, ένας Σουηδός, ένας Ολλανδός, ο πρόεδρος ενός γερμανικού ορ. Συλλόγου με τη γυναίκα του. Οι οδοιπόροι αυτοί θα γίνουν θαυμαστές του ελληνικού ορεινού τοπίου και θερμοί υποστηρικτές των διαδρομών στην Ελλάδα. Η οδοιπορία αυτή έγινε πριν από τη Γε. Σ. στην Άμφισσα.

Συντάσσει και δίδει στον Ε.Ο.Τ. το κείμενο για ένα πολύπτυχο του Μονοπατιού E4, που εκδίδει ο Ε.Ο.Τ. Εισηγείται στη Γ.Σ. της EWW του 1990 την επέκταση του E4 στην Κρήτη και την είσοδο του E4 από τη Γιουγκοσλαβία στη Βουλγαρία. Εγκρίνονται και τα δύο. Μετά από συνάντηση του Προέδρου της Ε.Ο.Ο.Σ. κ. Διομήδη Χατζίδη και του Γενικού Γραμματέα κ. Δημήτρη Γεωργουλής με τον τότε Υπουργό Τουρισμού κ. Μανώλη Κεφαλογιάννη στον Ε.Ο.Τ. με θέμα: «Σηματοδότηση μονοπατιών», συναντούν τον Περιφερειάρχη Κρήτης και αποφασίζουν από κοινού τη σηματοδότηση του E4 στην Κρήτη. Σε συνεργασία με τους τοπικούς συλλόγους και με πεπειραμένους ορειβάτες της Κρή-

της χαράσσει τη διαδρομή του E4 στο νησί, που αργότερα θα πραγματοποιήσουν οι σύλλογοι και εποπτεύει στην ορθή εκτέλεση του έργου.

Επισκέπτεται τους περιφερειάρχες και νομάρχες της Βορείου Ελλάδας και τους πείθει να χρηματοδοτήσουν τη σηματοδότηση του E6. Το ίδιο κάνει και στις αρμόδιες υπηρεσίες του Ε.Ο.Τ., που ύστερα από αρκετό χρόνο χρηματοδοτούν πάλι τη σηματοδότηση του E6, που αποπερατώνεται το 1995.

Συντάσσει την περιγραφή του E4 από τη Φλώρινα έως το Γύθειο στην ελληνική και γερμανική γλώσσα ολοκληρώνοντας έτσι την περιγραφή του E4 και την περιγραφή του E6 από την Ηγουμενίτσα έως την Αλεξανδρούπολη.

Εκδίδεται από την Ε.Ο.Ο.Α. το βιβλίο του Ορεινών Διαδρομών Πελοποννήσου (περιγραφή E4) στα ελληνικά, αγγλικά, γερμανικά.

Συλλαμβάνει το σχέδιο της σηματοδότησης ενός δικτύου μονοπατιών μεγάλων διαδρομών, που θα δίνει τη δυνατότητα στους ξένους ιδίως ορειβάτες να γνωρίσουν ό,τι ωραιότερο διαθέτει η ελληνική ορεινή φύση και θα είναι συμπλήρωμα των Ευρωπαϊκών μονοπατιών. Το σχέδιο αυτό έχει μερικώς μόνο πραγματοποιηθεί με τη σηματοδότηση των Εθνικών μονοπατιών 01,02,03,31,32,33 και μερικώς του 04.

Τέλος έγραψε και περιέλαβε στην μπροσούρα που θα εκδώσει η Σουηδική Τουριστική Λέσχη «WALKING IN EUROPE» σελίδα που αναφέρεται σ' όλες τις δυνατότητες του ξένου ορειβάτη να γνωρίσει το ορεινό ελληνικό τοπίο.

Από την Ευρωπαϊκή Ομοσπονδία Πεζοπορίας (E.W.V.) οργανώνεται για το 2001 η Ευρωδοιοπορία. Η Ε.Ο.Ο.Α. αναθέτει στον Τάσο Ρήγα την οργάνωση της εκδήλωσης αυτής στο ελληνικό έδαφος. Η Ευρωδοιοπορία ξεκίνησε στις 21 Απριλίου από το Κάτω Ζάκρο της Κρήτης και κατέληξε στον Προμαχώνα στα σύνορα με τη Βουλγαρία. Εκεί παραδόθηκε η σκυτάλη στον Πρόεδρο της Βουλγαρικής Ομοσπονδίας Πεζοπορίας. Η Ευρωδοιοπορία κράτησε 4 μήνες και κατέληξε στο Στρασβούργο όπου πραγματοποιήθηκε και η τελετή λήξης στην οποία παρέστη ο Τάσος Ρήγας.

Μετά από συναντήσεις που είχε ο Πρόεδρος της Ε.Ο.Ο.Α. κ. Δ. Γεωργουλής με παράγοντες του Κυπριακού Οργανισμού Τουρισμού αποφασίζεται να προταθεί από την Ελλάδα να γίνει μέλος της E.W.V. η Κύπρος και παράλληλα το E4 μετά την Κρήτη να επεκταθεί στην Κύπρο. Ανατίθεται από την Ε.Ο.Ο.Α. στον Τάσο Ρήγα να κάνει τις επαφές με την E.W.V. καθώς και τον Κυπριακό Οργανισμό Τουρισμού για τη σηματοδότηση των μονοπατιών στην Κύπρο. Στις 1/11/2005 γίνονται και επίσημα τα εγκαίνια του E4 στην Κύπρο.

• Ο Τάσος Ρήγας ήταν μέλος του Δ.Σ. της Ε.Ο.Ο.Α.:

1. Αναπληρωτής Γενικός Γραμματέας Β 20/1/1985-26/10/1986.
2. Αναπληρωτής Γενικός Γραμματέας Α 16/1/1986-30/1/1994 με αρμοδιότητες χάραξης και σήμανσης των ευρωπαϊκών μονοπατιών E4 και E6.
- Ήταν εκπρόσωπος της Ε.Ο.Ο.Α. στην E.W.V. (Ευρωπαϊκή Ένωση Ορεινής Πεζοπορίας) από το 1985-2009.
- Η Ε.Ο.Ο.Α. συνεργάστηκε με τον Τάσο Ρήγα μέχρι το τέλος της ζωής του σε θέματα σήμανσης και αποκατάστασης των ζημιών των μονοπατιών.

Ξ Ε Π Ο Υ Λ Η Μ Α

Ο Π Ο Ι Ο Σ Π Ρ Ο Λ Α Β Ε Ι

ΑΠΟΣΤΟΛΗ ΣΕ ΟΛΗ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

Raichle
OF SWITZERLAND

ΚΟΥΡΦΑΙΑ ΠΟΙΟΤΗΤΑ
ΓΙΑ ΟΛΕΣ ΤΙΣ ΣΥΝΘΗΚΕΣ ΟΡΕΙΒΑΣΙΑΣ

TRAIL LS GTX

SNOW HIKER GTX

№ 36-42

ΑΠΟ: 220 €
ΜΟΝΟ: 160 €

PEAK XT-GTX
ΑΠΟ: 220 €
ΜΟΝΟ: 160 €

ΑΠΟ: 220 €
ΜΟΝΟ: 150 €

PEAK GTX

PEAK GTX
2007

ΑΠΟ: 187 € ΜΟΝΟ: 95 €

HUNTER GTX

ΑΠΟ: 290 €
ΜΟΝΟ: 190 €

CREST GTX

ΑΠΟ: 187 €
ΜΟΝΟ: 135 €

TRAIL GTX

ΑΠΟ: 167 €
ΜΟΝΟ: 135 €

TAYO GTX

ΑΠΟ: 135 €
ΜΟΝΟ: 70 €

MIAMI

ΑΠΟ: 97 €
ΜΟΝΟ: 40 €

Εξωτερικά: Δέρμα Νubuk πάχος 3χλ. Μονοκόμματο Ισχυρή περιμετρική προστασία για βράχια.
Εσωτερικά: ειδικά μαξιλάρια MEMO-FOAM (άριστη προσαρμογή στο πόδι)
Ειδική μεμβράνη Gore-tex 100% αδιάβροχη. Άριστα για κινήγι, ορειβασία.

HAWK

№ 28-33

ΑΠΟ: 75 € ΜΟΝΟ: 45 €

PHOENIX

PEAK MS

ΑΠΟ: 220 €
ΜΟΝΟ: 145 €

HIKE MS

ΑΠΟ: 184 €
ΜΟΝΟ: 120 €

ΑΠΟ: 184 €
ΜΟΝΟ: 120 €

DACHSTEIN
KITZ

ΑΠΟ: 170 €
ΜΟΝΟ: 80 €

TIROL

ΑΡΙΣΤΗ
ΟΡΕΙΒΑΤΙΚΗ
ΠΑΛΑΤΙΚΗ
ΜΠΟΤΑ

Άριστα για
ορειβατικές συνθήκες
ΑΠΟ: 240 €
ΜΟΝΟ: 90 €

Εξωτερικά: Δέρμα Νubuk Μονοκόμματο 3χλ. Χωρίς ραφές. Ισχυρή προστασία για βράχια. Ειδική σόλα VIBRAM μεγάλης αντοχής.
Εσωτερικά: ειδικά μαξιλάρια MEMO-FOAM (άριστη προσαρμογή στο πόδι)
Εύκολο βάδισμα. Άριστα για κινήγι, ορειβασία.

IGUNA XCR

ΑΠΟ: 135 €
ΜΟΝΟ: 85 €

RIDGE XCR

ΑΠΟ: 160 €
ΜΟΝΟ: 85 €

60° DEGREE
Αδιάβροχο δέρμα.
Μονοκόμματο για
κινήγι πέδης

ΑΠΟ: 240 €
ΜΟΝΟ: 170 €

Εξωτερικά: Δέρμα Νubuk Μονοκόμματο 3χλ. Χωρίς ραφές. Ισχυρή προστασία για βράχια. Ειδική σόλα VIBRAM μεγάλης αντοχής.
Εσωτερικά: ειδικά μαξιλάρια MEMO-FOAM (άριστη προσαρμογή στο πόδι)
Εύκολο βάδισμα. Άριστα για κινήγι, ορειβασία.

SCOUT GTX

ΑΠΟ: 240 €
ΜΟΝΟ: 95 €

Πολύ ξεκούραστο.
Πολύ καλό για μεσαίες συνθήκες
ορειβασίας - κινήγιου.
100% αδιάβροχο (GORE-TEX).
Σόλα VIBRAM αντικραδασμική.

